

PORIN KIRKKOSANOMAT

N:o 3 1964
9. vuosikerta

"Ulos sukset survaistaa!" Yllä: leiripoikia Ilmolan rannassa Lytlylässä. Oikealla: Pauli Leppiniemi pitää raamattutuntia. Mauri Iljanto ja pojat seuraavat jännittyneinä.

Kirje sinulle maalaisserkkukaudelta kaupungista.

Muistat kai, kun kerroin sinulle viime kirjeessä siitä liittymisestä seurakunnan poikakerhoon. Kerroin myös sinulle kuinka vankka siellä on. Nyt olen saanut elää sellaisia hetkiä elämässäni, etten onohda niitä koskaan, ja tämä kaikki on tapahtunut hiihtoloman aikana. Olen nimittäin ollut hiihtoleirillä joka kesti 3 päivää. En ole näds koskaan ollut talvella leirillä ja minua jännitti kauhiasti. Alan kertoa sinulle kohta mitä siellä tapahtui ja mitä siellä koimme, mutta ehdottaisin että voitaisit pehvasi alle sellaisen jakun jossa liitokset kestävät. Nyt se sitten alkaa.

Meidät vietiin linja-autolla noin 20 km:n päähän kaupungista. Minulla oli paljon tavaraa mukana jopa hammasharja ja puikko. Sukset kuuluivat tietysti luonnostaan mukaan hiihtoleirille. Matka leiripaikalle kesti noin toista tuntia. Minulla oli vielä sellainen kassi, jota ei saanut kiinni ja se

pullotti tavarain paljoudesta. Meidän kaikki tavaramme kuljetettiin loppumatka hevosen reessä. Kaikki pojat kulkivat sitten perässä kuka suksin ja kuka jalan.

Pian saavuimmekin perille. Minä en millään meinannut löytää sitä kassiani, mutta vihdoin se löytyi reen pohjalta ja voi kauhistus kun se äidin laittama suklaalevy oli aivan lutussa. Ei siinä kuitenkaan joutanut sitä surkuttelemaan kun kuului valtava karjaisu: "pojat riviin", enkän minä oikein tiennyt mikä se rivi oli, mutta työnsin itseni johonkin rakkoon. Ja mitä sitten tapahtui. Niin sitten meidät vietiin sisään ja jaettiin huoneisiin.

Seinälle ilmestyi sellainen ihmeellinen pahvi jossa oli kirjoitettu jotain. Huomasin että pojat menivät sitä tutkimaan ja niin minäkin uskalsin. Kuulin että se oli leirin ohjelma; siinä oli oikein kellonajat ja kaikki. Leirin alkajaiset olivat aivan kohta ja samassa pilli vihelsi ja sen perään huuto: "Leiri valmistuu lipunnos-

Uskallettiin taas talvileirille

Noin 60 poikaa osallistui Porin seurakuntien hiihtolomalla järjestämään poikien talvileiriin Lytlylässä. Leirejä oli kaksi ja kumpikin leiri kesti kolme päivää. Ensimmäistä leiriä johtivat poikatyöntekijät Vilho Eskelinen, Heimo Kormanto ja Paavo Kilpi. Toista leiriä Pauli Leppiniemi, Antti Kuusikoski ja Mauri Iljanto.

toon." Voi, todellako, nostetaanko täällä Suomen lippu salkoon. Meillä kotonakin on lipputanko ja lippu. Menimme jonossa lipunnostopaikalle. Asennossa seisomme ja katsoimme kun lippu nousi salkoon.

Sitten eräs leirin johtajista puhui meille ja hän luki Raamatusta. Tämän johtajan nimi oli Pauli ja se johtaja, joka kumensi meitä, sen nimi oli Mauri-setä. Sitten meille puhuttiin leirin säännöistä ja Mauri-setällä oli kädessä sellaisia erivärisiä linoja ja ne jaettiin seuraavasti. Punaiset kuuluivat leirin johtajille, vihreät päivästäjille ja siniset huoneiden johtajille. Ajattelin, että olisi hienoa saada pitää joskus tuollaisia kaulalinoja kaulassa.

Kaikkien ohjeiden jälkeen saatiin oikein leirin alkajaiskavuit. Niin leiri sitten alkoi runsaan ohjelman merkeissä. En kuitenkaan voi sinulle kertoa kaikkea aivan yksityiskohtaisesti, mutta kerron sellaisia hienoja ja erikoisia juttuja. Kun tämä on seurakuntapoikien leiri, niin täällä on myös raamattutunteja. Minusta tuntuu että ne saivat olla pois, sillä ei hän sitä jaksaa kuunnella. Ajatuseni kyllä muuttuivat kun ensimmäisellä tunnilla istuin. Pauli-setä esitti sanoin ja kuvin meille "Rikasta nuorukaisesta". Se oli hurjan mielenkiintoista, ja me kuuntelimme sitä kovin tarkkaan koska illalla oli vielä tietokilpailu jonka nimi oli "Päivänpätkiä". Kysymykset olivat Raamattutunnista. Tällaisia tunteja oli meillä joka päivä kaksi. Mauri-setä ja Pauli-setä pitivät niitä vuorotellen.

Iltauotioiden pidettiin sellaisessa huoneessa, jossa oli takka. Meillä oli kaikkiaan kolme iltauotiota. Siellä oli kivoja leikkejä ja kil-

pailuja ja lopuksi nuotiotarina ja iltahartaus. Iltauotiolla saimme huutaa niin paljon kuin kurkusta ääntä lähti. Joskus tuntui että katto lähtee ilmaan.

Ruokakin maistui täällä leirillä paljon paremmin kuin kotona. Enpä ole koskaan nähnyt leirin emäntänä miestä ja se mies oli Antti-setä. Hän teki niin hyvää ruokaa, että joskus meinasi loppua kesken. Aina saimme kuitenkin vatsat täyteen ruokaa.

Meillä oli täällä myös kaikenlaisia kilpailuja. Oli henkilökohtaiset hiihtokilpailut, viestit, hiihtosuunnistusta jne. Minä olin sellaisessa viestijoukkueessa, joka pääsi toiseksi.

Toiseksi edellisenä yönä tapahtui leirillä hirvittävää jännä. Noin kahdeksan aikaan illalla, juuri kun valmistauduimme iltauotiolle, tuli Antti-setä kovalla vauhdilla ulkoa ja huusi että kellarista oli viety makkarat. Voi sentään, juuri ne makkarat, joita meidän piti kääritä nuotiolla. Jatkuu seur. sivulla.

ENSI KESÄN LEIRITOIMINTA

Kokouksia on pidetty alkavan kesän leirien vahvistamiseksi. Varsinainen leirikalenteri julkaistaan toukokuussa ilmestyvässä Kirkkosanomassa. Mutta jo nyt voimme kertoa, että Porin seurakunnat järjestävät noin 25 erilaista kesäleiriä.

Juonilassa pidetään viisi äitileiriä seurakunnittain kuten ennenkin. Kahden rippikoululeirin ilmoitus on toisaalla tässä lehdesssä. Diakonialeirejä tulee sotainvalideille, siviili-invalideille, aisti-viollisille ja kuuroille. Sen lisäksi pidetään uusille ylioppilaille lakkiaiset, naisten päivä ja nuorten juhannus. Siis yhteensä 14 leiripäivää.

Lytlylän Ilmolaa tulee neljä poika- ja neljä tyttöleiriä, partio-tyttöjen ja kolkkapoikien leirit. Nämä kymmenen leiriä asuvat teltoissa alueen raikkaassa metsässä.

Ilmoittautumisesta, varusteista ym. kerrotaan myöhemmin ja toivotaan, että Jumala saisi sanansa kautta vahvistaa leiriläisiä.

Älkäämme katselko ympärillemme, vaan katsokaamme vain ylös Herraan ja pyytäkäämme saada tehdä hänen tahtonsa. Voi olla, että jouduimme näkemään ympärillemme paljon paatunusta ja voipa näyttää siltä kuin me edistäisimme sitä, mutta tämä kaikki on inhimillistä laskelmointia.

Urho Muroma

Lääkintöhallitus on ryhtynyt maassamme suunnittelemaan laajaa toimintaa kiinnittämiseen laajojen kansalaispiirien huomiota terveisiin elämäntapoihin. Sitä varten pidettiin viime tammikuussa alkurynnäkkökokous Helsingin Yliopiston juhlasalissa ja sen jälkeen neuvottelukokous, johon oli kutsuttu maamme kaikista lääneistä edustajia. Tässä neuvottelukokouksessa esitettiin suunnitelmia työstä terveiden elämäntapojen tunnetuksi tekemiseksi ja tavoista, miten laajat kansalaispiirit saataisiin omaksumaan ne käytännössä.

Oheassa esitetään tästä laajasta kysymyksestä eräitä välilyksiä.

Työn organisaatiota varten perustettiin terveysvuoden keskuustoimisto. Eri toiminta-aloja varten muodostettiin kuusi jaosta, nim. liikunta-, ravitsemis-, nautintoaine-, ympäristö-, mielenterveys- ja nuorisojakokset, joiden jäseniksi kutsuttiin alojen asiantuntijoita.

Liikunta terveyden suojelejana on suurimerkityksinen. Sitä on erotettava varsinainen urheilu, joka pyrkii ennätysten saavuttamiseen. Kansanterveyden hoitoa varten olisi syytä tehostaa fyysistä kuntoa kehittäviä liikuntaharrastusta. Sellainen on talvisaikaan kansanhiiidot, kevyällä

TÄNÄ
PÄIVÄNÄ

Terveen
elämäntavan
vuosi

maastopolut ja patikoimisreitti, kesäisin kansanuinnit, syksyisin haastekilpailut. Käytännössä kaiken tämän järjestäminen vaatii koulutusta ja valistustyötä, joskin paljon on jo tässä suhteessa tehty.

Ravitusto kysymykseen on syytä kiinnittää erikoista huomiota. Ei ole olemassa mitään patenttiruokavalioita. Mutta tuoreen, terveellisen ruoan käyttö, ruoka-ajat, liikalihavuuden välttäminen ynnä monet muut kysymykset vaativat laajaa valistustyötä.

Nautintoainekysymykset on niin ikään asia, joka olisi oikealla tavalla sa-

tava koko kansan tietoisuuteen. Tupakan, alkoholi-juomien käytön vahingollisuus ja lääkeaineiden väärinkäyttö eivät ole vielä selvinneet kansan laajoille kerroksille. Työala on laaja ja vaikea. Kuitenkin se kuuluu läheisesti juuri terveiden elämäntapojen piiriin.

Mielenterveys on terveen elämän edellytyksiä. Sen hoitamiseen kaikessa laajuudessaan on syytä kiinnittää vakavaa huomiota myös hengellisessä mielessä.

Näin on myös nuorison ongelman ja ympäristö kysymyksen laita. Hahmatta pysähtyä nuorisokysymykseen on syytä korostaa ympäristötekijäin vaikutusta terveisiin elämäntapoihin. Kodin sisustus, kodin ympäristö, pihat, puistokysymykset, ulkoilu- ja urheilutilat ym. ym. ovat tekijöitä, joilla on suuri vaikutus ihmisten terveisin elämäntapoihin.

Terveiden elämäntapojen ryntäköön järjestäminen kaikessa laajuudessaan on tavattoman laaja ja monitahoinen kysymys, johon niin läänien, kuntien, seurakuntien kuin myös vapaaehtoisten järjestöjen työntekijäin ja vastuussa olevien tulisi kiinnittää mitä vakavinta huomiota.

Matti A. Mustonen.

HYVÄN HENKISEN JA RUUMIILLISEN KUNNON EDELLYTYKSET

1. Happi on tärkeää. Hengitä syvään!
2. Vesi on Jumalan lääke. Juo sitä runsaasti!
3. Olet sitä, mitä syöt. Siksi valitse ruokasi viisaasti, pureskele kunnolla, lopeta ateriasi ajoissa.
4. Katso elämän aurinkoista puolta! Äläkä kapinoi silloinkaan, kun on sadekuurojen aika!
5. Tarvitset harjoitusta ja lepoa, on sitten kysymyksessä henkinen, ruumiillinen tai sosiaalinen elämäsi.
6. Elämä tarjoaa enemmän lahjoja kuin voit ottaa vastaan. Siksi valitse parhaat!
7. Rakasta ja tulet onnelliseksi. Jos etsit onnea, se pakenee.
8. Säännöstele aikaasi, ravintoasi ja rahojesi käyttöä.
9. Harjoitus lisää voimaa — aivojen toimintakykyä yhtä hyvin kuin lihasvoimaakin.
10. Kehitä tahdonvoimaasi — mutta opi myös sanomaan "ei".

(Tri R. Spalding, USA)

ARVOSTELU

Mikään ei ole helpompaa kuin arvosteleminen. Eniten arvostelevat ne, jotka eivät itse mitään tee. Mutta on muistettava, että asian voi sanoa tai työn tehdä monella tavalla. Siksi tekijä ei koskaan osaa tehdä mitään arvostelijan mielen mukaisesti varsinkaan silloin, kun mieliala on jo edeltä käsin asennoitunut tekijää vastaan. Paljon hyvää on jäänyt katkoon säälimättömän arvostelun tähden tai sen pelosta.

Porin seurakuntien nuorisotyön ja varsinkin poikatyön piirissä on ollut runsaasti retkeilyharrastusta jo toiminnan alkua ajoilta asti. Nuorempien poikien varsin vaatimattomat retket eivät ajan pitkästä kuitenkaan kiinnostaneet vanhempia poikia. Sen vuoksi kutsui silloinen kaupunki- ja maaseurakunnan poikatyönohjaaja Paavo Yrjölä yli 14-vuotiaita poikia perustamaan erityistä retkeilykerhoa. Näin tapahtui syyskuun 30 päivänä 1951. Kerho sai nimekseen Porin Kontiot. Nyt on siis koittamassa, kuten otsikossamme kerrotaan, Kontioitten kolmastoista kevät.

VILKAS TOIMINTA alkoi välittömästi kerhon perustamisen jälkeen. Ensimmäisenä suosituna "retkeilymajana" oli Junnilan rantamökki. Sinne tehtiin runsaasti yöretkiä myöskin talvisaikaan. Sulan maan aikana olivat ohjelmassa pyöräretket lähimpänä kirkkoihin. Kun seurakunnan nuoret hankkivat kesämökin Rudanmaalta, tuli siitä monivuotinen, ahkerasti käytetty retkeilykohde. Taidon kasvaessa vuosien mittaan alkoivat kesäiset pyöräretket suuntautua yhä kauemmaksi. Vuonna 1953 oli ohjelmassa ensimmäinen kaukoretki. Sen pyöräilyosuus alkoi Kaulirannasta Aavasaksan juurelta ja kääntöpaikka oli Tromsössä. Takaisin tultiin Ruotsin Lapin poikki Haaparannalle.

HYVISTÄ KOKEMUKSISTA rohkaistuneina lähdettiin kesällä 1954 uudelle kaukovaellukselle Skandinavian maihin. Tällä kerralla purjehdittiin s/s Ragnella Vaasasta Sundsvalliin. Kun siellä oli päivän verran nautittu kummikaupungin vieraanvaraisuutta, alkoi pyöräretki Östersundin, Åren ja Trondheimin kautta Osloon. Norjan pääkaupungista oli ajanpuutteen vuoksi jätettävä junalla Tukholmaan ja sieltä laivalla Turkuun. Viidelle pojalle jäi tästä retkestä unohtumattomia muistoja. Osa heistä oli jo edellisen kesän veteraaneja.

SAMANA SYKSYNÄ seurakunnan pojat hankkivat omatoimisesti moottoriveneen. Sen rahoittamiseksi oli tehty työtä jo kolmen vuoden ajan. Kontiot olivat veneen hankinta- ja kunnostustalkoissa innolla mukana. Vene palvelikin sitten myös heidän retkeilytoimintaansa lähes kymmenen vuoden ajan.

VIIDEN VAIHTUESSA vaihtui myös kerhon johtaja. Perustaja ja tähänastinen johtaja Paavo Yrjölä muutti paikallakunnalta ja johtoon tuli vuoden 1955 alusta poikatyönohjaaja Arvi Leppänen ja myöhemmin Oiva Levomäki. Kerho- ja retkeilytoiminta kävi yhä vilkkaammaksi. Vuonna 1956 alettiin solmia yhteyksiä myös muihin retkeilypiireihin liittymällä jäseneksi Suomen Matkailijayhdistykseen sekä Satakunnan Matkailijayhdistyksen retkeilytoimikuntaan. Varsin ahkerasti onkin sitten osallistuttu yhteisille päiville, retkiin ja kilpailuihin sekä Satakunnan että koko maan retkeilyväen piirissä.

HAUTAUSTOIMISTO SAIN OSAKEYHTIÖ

Eteläpuisto 11
Puh. 12 161

Hoidamme kaikki alamme kuuluvat tehtävät

Kontioiden kolmastoista kevät

VUOSI 1960 oli kerhon historiassa sikäli merkityksellinen, että silloin otettiin ensi kerran tyttöjä jäseniksi. Siitä varmaankin johtui, että seuraava vuosi 1961 oli kerhon tähänastisen historian vilkkainta aikaa. Toiminnasta mainittakoon erätaitoa vaativat talviset laavu- ja järjetretket, osanotto hiihtovaellukselle Lapissa ja retkeilypäiville Kouvolassa, oma kesäleiri Luuvialla ja hyvä menestys retkeilyväen kesä- ja talvikisoissa. Joka viikkokisoissa kerhoiltoissa Hallituskatu 9:ssä suunniteltiin vuoden aikana pidetty 30 retkeä, pidettiin esitelmiä eri aloilta, järjestettiin kilpailuja ja opisteltiin filmien ja radiojen avulla.

RETKEILYKERHO KONTIOT syntyi seurakunnan poikatyön piirissä, ja suurimman osan aikaa on poikatyönohjaaja ollut joko kerhon johtajana tai muuten sitä tukemassa ja val-

vomassa. Nyt on Kontioitten "valtakunta" jakautunut viideksi eri seurakunnaksi ja tilanne on siten käynyt ongelmallisemmaksi. Kerho on jäänyt jollakin tavoin irralliseksi eikä "kuulu" enää kenenkään seurakunnan työntekijän hoitoon. Kuitenkin sillä on halu pysytellä jatkuvasti seurakunnan omana ja tunnustettuna työmuotona. Toiminnalle on nykyvaiheessa ollut eduksi, että kerhon omasta piiristä on noussut päteviä ja innokkaita johtajia. Näistä mainittakoon nykyisin asepalveluksessa oleva Harry Hakala ja nykyinen jämerä puheenjohtaja sekä jäsen vuodesta 1951 alkaen Raimo Willman. Perustajajäsenistä ovat johtokunnassa edelleen Tauno Harjula ja Paavo Yrjölä. Tyttöjä edustavat johtoportaat Riitta Tuominen ja Eeva Junnila.

KONTIOITTEN PESÄPAIKKA on edelleenkin Hallituskatu 9:n piharakennuksen yläkerrassa oleva kerhohuone torstai-iltaisin kello 19.30. Joka viikko on kokous ja kerran kuussa ohjelmallinen kerhoilto, seuraavan kerran 23. 4. Toukokuun 24 päiväksi suunnittelevat Kontiot kutsua Lyttilän leirikeskukseen sekä omia entisiä jäseniään että seurakunnan nykynuorisoa kevätretkelle. Sinne voi huoletta saapua jo tämän kutsun perusteella.

UKKO-KONTIO.

Moottorivene "Musta Saara".

Talkootöissä Rudanmaan mökillä.

Minkäläistä on alkoholistikodissa?

Kodin johtaja sosionomi Olavi Surakka kertoi, että talossa on 24 paikkaa, mutta hoidettavia on parhailleen 26 miestä. Tämän lisäksi on suuri joukko hoitoon pyrkiviä miehiä jonotuslistalla. Kankaanpään alkoholistikoti on ollut toiminnassa 10 vuotta ja siinä aikana on hoidossa ollut 850 miestä ja hoitopäiviä kertyy kaikkiaan 70.000.

Vapaan alkoholihuollon Kansanystävien ry perustettiin noin 16 vuotta sitten ja sen tarkoituksena oli perustaa pieniä alkoholistikoteja, joita sitten perustettiin Mikkeliin, Rymättylään ja Kankaanpäään. Rymättylän koti joutui lopettamaan toimintansa taloudellisten vaikeuksien vuoksi. Johtaja Surakka mainitsi, että pienen kodin hoitomaksut tulevat suhteellisen kalliiksi ja taloudellisia vaikeuksia on ollut kaiken aikaa. Talouspuoli koostuu eri sosiaalilautakunnista saatavista hoitomaksuista, osa potilaista maksaa itse ja osan hoitokustannuksista suorittaa valtio.

Kaikki hoitoon pyrkivät tulevat vapaaehtoisesti. Toisin sanoen heillä itsellään on palava halu vapautua alkoholiongelmastaan. Johtaja Surakka mainitsi edelleen, että alkoholiongelma on monisyinen, jossa sekä sielulliset että sosiaaliset syyt ovat usein kietoutuneet yhdeksi vyöhykkeeksi. Hoitoimenpiteet alkoholistikodissa voidaan jakaa kolmeen ryhmään. Lääkehoito, henkilökohtaiset keskustelut ja ryhmähoito sekä toiminnallinen hoito.

Lääkehoidon painopiste on hoi-

Hiljaisen viikon keskiviikkona teki Keski-Porin seurakunnan diakoniatyötoimikunta retken Kankaanpäässä sijaitsevaan Vapaan alkoholihuoltokannatusyhdistys ry:n omistamaan ja ylläpitämään alkoholistikotiin.

don alussa, sillä useat potilaista sairastavat jotakin somaattista sairautta, joka vaatii huomionsa. Henkilökohtaiset keskustelut potilaan kanssa samoin kuin yhteiset ryhmäkokoukset ovat tarkoitettuja auttamaan heitä psyykkisissä vaikeuksissa. Näissä keskusteluissa pyritään pääsemään käsiksi sairauden syihin ja auttamaan potilasta tiedostamaan oma tilansa, ja muuttamaan asenteitaan.

Toiminnalliseen hoitoon kuuluu ennen kaikkea työ, jota jokainen suorittaa osan päivästä, ottamalla osaa kodin maataoustöihin ja karjanhoitoon. Tähän hoitomuotoon kuuluvat lisäksi virkistys-illanvietot ja toverikuntatoiminta. Toverikunnan toiminta onkin osoittautunut tehokkaaksi kodin sisäistä ilmapiiriä eheyttäväksi tekijäksi. Vapaa-aikoina on käytettävissä noin 2.000 nidettä käsittävää kirjasto, televisio ja toverikunnan järjestämät erilaiset kilpailut ja illanvietot.

Johtaja Surakan esittämä edellämäinut taloa koskevat tiedot, yhdessäoloa jatkettiin Sanan äärellä. Porin seurakuntain kitara-

kuoro lauloi ja lyhyitä puheenvuoroja käyttivät rovasti Matti A. Mustonen, sosiaalitarikkaaja Matti Tiainen sekä diakoniatyöntekijät Otto Syrjä ja Kustaa Alhonen. Rovasti Matti A. Mustonen luovutti Keski-Porin diakoniatyötoimikunnan puolesta pienen rahasumman käytettäväksi alkoholistikodissa tehtävään toverikuntatyöhön. Lyhyt, mutta rikassisältöinen yhdessäolo antoi vierailijoille vaikutuksen siitä, että emme olleet missään laitoksessa vaan kodissa, jossa oli miellyttävä pistäytyä.

Otto Syrjä

KESKI-PORIN SEURAKUNNAN POIKIEN JA HEIDÄN VANHEMPIEN YHTEINEN JUHLA

Sunnuntaina huhtikuun 19 päivänä klo 13 järjestetään seurakuntakotiin, Itäpuisto 14:ään, seurakunnan poikien ja heidän vanhempiensa yhteinen juhla.

Ohjelmassa on poikien torvisoittokunnan esityksiä kap.mest. A. Airaksisen johdolla, tervehdyssanat, nuorisotyöntek. Antti Kuusikoski, poikakuoron laulua nuor. ohj. Mauri Iljannon johdolla, panelikeskustelu aiheesta "Kristillinen poikatyö tänään", keskustelemassa kerhopoika, äiti ja isä, kerhonjohtaja ja nuorisohjaaja, pianonsoitto, Antti Yrjölä sekä päätöspuhe, rov. Matti A. Mustonen. Tervetuloa!

IHMISEN PIENUUS ja SUURUUS

Ps. 8.

Muinainen psalmikirjoittaja on pysähtynyt mietiskelemään ihmisen osaa kaiken keskellä. Hän katselee pimeässä yössä loistavia tähtiä ja tuntee itsensä vain pieneksi tomuhiukkaseksi. Sen valossa, mitä nykyajan ihminen tietää avaruudesta ja sen mittasuhteista, ihmisen mitättömyys kaiken keskellä yhä vain korostuu. Mutta pienuutensa ihmisen on tunnustettava muullakin tavalla.

Huolimatta siitä että hän on yhä enemmän kohonnut luonnon herraksi ja että hän on monella tavalla varmistanut elämänsä, hän yhä on heikko ja turvaton ihminen monien voimien keskellä.

Maamies kylvää siemenen, mutta hän on loppuun saakka epävarma työnsä tuloksista. Hän tuntee riippuvaisuutensa voimista, joita hän ei voi määrittää. Lääketiede on suunnattomasti kehittynyt, mutta sairauden edessä ihmisen on usein tunnustettava kaikki keinot riittämättömiksi. Ja kun hän

on elämänsä päätepisteessä, hän on vain kourallinen maan multaa. Näissä tunnoissa ihmisen voi ajatella saarnaajan tavalla: "Kaikki on turhuuksien turhuus."

Psalmikirjoittaja ei kuitenkaan jää tähän masentavaan ajatukseen ihmisen mitättömyydestä, vaan hän näkee myös ihmisen suuruuden ja se saa hänet ihmetyksen valtaan. Ihminen kantaa Luojaansa kuvaa. "Sinä teit hänestä lähes jumal'olennon, sinä seppelöitsit hänet kunnialla ja kirkkautella."

Kaiken keskellä ihminen itse on suurin ihme. Hän on olento, joka tajuaa Jumalan. Hänen yhteydessään elämä saa korvaamattoman arvon. Niin kuin tomu voi kimmella auringon valossa, niin elämäkin alkaa säteillä alkuperäistä kirkkautta, jos Kristus saa sen valaista. Ihmisestäkin voi tulla "kimmaleva tomu". Halvasta asiasta tulee astia jaloa käyttöä varten. Aatos Laiho

Jatkoa etusivulta.

Koko leiri kokoontui yhteen ja ensin kuulusteltiin leiriläisiä, ei kukaan tiennyt mitään. Menimme kaikki kellariin, tosi, makkarat oli viety. Minne, kuka, mitä varten. Varas on ollut joku ulkopuolinen. Jännitys kohosi huippuunsa. Samassa Mauri-setä sano i ja näytti kädellään merelle: "Katsokaa tuolla saarella on nuotio. Jos varas onkin nyt siellä ja paistaa meidän makkaroit." Koko leiri komennettiin suksille ja takaa-ajoon, vain nuorimmat saivat jäädä leiriin. Minäkään en meinannut millään pimeässä löytää suksiani. Läksimme liikkeelle. Monet ajatukset olivat mielessä, toisinaan tuli kotikin mieleen, kun vähän pelotti. Lähestyimme saarta. Johtaja antoi merkin ja teimme yhteisryntäyksen saareen. Mutta mitä näimme "oli nuotio, oli iso salkku, oli makkarat salkussa, mutta varas oli pötkinyt pakoon." Samassa jännityskien laukesi. Sehän oli tärkeä, että makkarat löytyivät. Varas jäi tuntemattomaksi. Ja voin sanoa sinulle, että tällaisen takaa-ajon jälkeen paistettu makkarat maistui hyvältä ja uni vielä paremmalta.

Minusta tuntuu, että kirjeeni tulee liian pitkäksi joten alan lopetella. Tulhan tähän paljon niitä jänniä juttuja, joten sinäkin veliseni voit ottaa jo vähän löysemmin. En voi muuta sanoa kuin että kannattaa sinunkin liittyä seurakunnan poikakerhoon ja lähete leirille. Sillä kesällä on jälleen leirejä Porin pojillakin kuulemma neljä viikon kestäviä. Jos kysyisit mikä minulle kaikkein ensimmäiseksi jäi mieleeni leiriltä, niin sanoisin että sellainen Raamattutunti, jonka nimi oli "Avaruuslentäjä". Tästä tunnista tulee luultavasti kuvakin Porin Kirkkosanomiiin. Se on mies, joka pystyy astronautiksi, mutta se on vielä enemmän mies, joka uskalttaa ottaa Jeesuksen sydämeensä ja olla valmiina silloin kun hän tulee pilvissä ja tempaa omansa pois.

Leiriterveisin

Mo or its

HUOLEHDIMME KAIKESTA ALALLAMME

Heikkilän

HAUTAUSTOIMISTO

OM. U. KARIHAARA

PORI - LIISANK. 18 PUH. 12125

~AJANMUKAINEN SAATTORAUO

Heino Kantola Porin Teljän kanttori-urkuriksi

KIRKKO PORISSA

Porin Teljän seurakunnan kanttori-urkurin vaalissa 15. ja 16. maaliskuuta tuli valituksi Jokioisten kanttori-urkuri Heino Kantola, joka sai 90 ääntä. Rovaniemen toinen kanttori-urkuri Martti Etelälä sai 43 ja Ranuan kanttori-urkuri Yrjö Koskimäki 83 ääntä.

Kanttori-urkuriksi näin valittu kanttori-urkuri Heino Allan Kantola on syntynyt 29.8.1929 ja saanut päästötodistuksen Helsingin kirkkomusiikkiopistosta vuonna 1951 sekä musiikinopettajaseminaarista vuonna 1957. Hän on toiminut virkaa toimittavana kanttori-urkurina useissa seurakunnissa sekä vakinaisena Multialla ja Jokioisissa.

LEIRIKESKUKSEN NIMEKSI ILMOLA

Seurakuntien leirikeskus Lyttylässä on ollut valla omaa nimeä. Se muodostuu kolmesta eri tilasta, joista suurin on nimeltään Ilmola. Nyt on koko leirikeskukseksi annettu tämä nimi. Täten on myös alueen ensimmäisen omistajan lehtori E. Gränt-Ilmoniemen nimi jäänyt historiaan.

PREIVIIN SEURAKUNTA-TALON RAKENNUSTYÖT

alkoivat pääsiäisen alla. Urakkasopimus rakennusmestari Kalle Mäkelän ja kirkkohallintokunnan kesken allekirjoitettiin maaliskuun 20. päivänä ja tätä kirjoitettaessa möyrii kaivinkone tontilla.

KIRPPUTORI PORISSA

Parillisissa on kirpputori. Mutta meidän ei tarvitse mennä Pariisiin, sillä Porissakin on kirpputori, tosin vain yhtenä päivänä, toukokuun viidentenä klo 18 Mikonkatu 8 pihassa. Siellä ei ehkä ole kirppuja kuten tuskin Pariisissaakaan, mutta kyllä kaikenlaista vanhaa tavaraa huonekaluista astioihin ja vaatteisiin saakka.

Kesämökillänne ehkä tarvitaan yhtä ja toista halpaa käyttökelpoista tavaraa. Tulkaa siis ostamaan, voitte samalla auttaa suomalaisen merimieskirkon rakentamista Hampuriin, sillä lahjoitustulista tavaroista kertyneet tulot annetaan Suomen Merimieslihtysseuralle.

SEURAKUNTA

KRONIKKA

NUORISOTYÖN NEUVOTTELUKOKOUS

Turun tuomiokapituli on järjestänyt opintotilaisuuksia rovastikunnittain pyhäkoulu- ja nuorisotyöntekijöille. Tällainen kosketus oli maaliskuun viimeisenä päivänä Itäpuisto 14:ssä, mihin oli tullut asessori A. F. Salminen, hiipakunnan nuorisopappi K. A. Näykki, Poikien Keskuksen johtaja pastori Pentti Tapio ja kolmattakymmentä nuorisotyöntekijää.

Kiinnitettiin huomiota joukkotiedotusvälineiden käyttöön, nuorten heikkoon kristinopin tietoon, rippikouluvalkeuksiin ja nuorisopappien puutteeseen.

Pastori Näykillä oli runsas valikoima kirjallisuutta ja työvälineitä. Hän esitti myös tuomiokapitulin työtä heijastuskuvin ja haastatteluja magnetofonin välityksellä, mm. arkkipiispa Ilmari Salomiehen lämpimän tervehdyksen.

SATAKUNNAN RAAMATTU-SEURA LAHJOITTAJANA

145-vuotias Satakunnan Raamattuseura piti vuosikokouksensa maaliskuun 12. päivänä Porissa. Virallisten asioiden ohessa päätettiin lahjoittaa Suomen Lähetysseuralle ambokielisen Raamatun tarpeisiin 2.000 nykymarkkaa. Sen lisäksi lahjoitettiin Porin, Ulvilan ja Pomarkun seurakuntien kesäkoteihin, kunnallis- ja seurakuntakoteihin joukko Uusia Testamentteja, sekä Noormarkun uuteen seurakuntakotiin virsikirjoja. Pohjois-Suomen heikoille seurakunnille oli jo viime vuonna lähetetty Raamattuja. Nyt lahjoitettiin virsikirjoja.

Seuran puheenjohtajana on rovasti Matti A. Mustonen, sihteerinä rovasti P. O. Ekko ja toimikunnan muina jäseniä lääninrovasti Y. Sarparanta, rovasti Paavo Tervakangas ja Untamo Aitio, pastori Aatos Laiho ja dir.cant. Arvo Elo, rahastonhoitajana neiti Alli Pero.

KATULÄHETYKSEN PIIRIPÄIVÄT

Marianpäivän ympärille 14.—15. pñä maaliskuuta oli Turusta, Tampereelta ja Porista tullut Reposaaren Junnilaan viisikymmentä katulähetystyöntekijää. Paitsi ohjelmanmukaista hengellistä ravintoa, saatiin nauttia varhaiskevään raikkautta. Lopputilaisuus pidettiin Keski-Porin kirkossa, johon yleisöä oli tullut noin 500 henkeä. Vieraista puhujista mainittakoon rovasti Torsti Kanerva, katulähetystyöntekijä Helge Vaitinen ja piirisihteeri Veikko Tenkanen.

KOKOUS LIKENAISILLE

Maaliskuun 18. pñä oli Keski-Porin naistoimikunta kutsunut kauppalikkeitten palveluksessa olevia naisia Itäpuisto 14 seurakuntakotiin. Rovasti Antti Perheentupa oli puhujana ja naistoimikunnan puolesta puhuivat rouvat Anja Heinonen ja Eila Heino. Salintäyteinen yleisö oli tyytyväinen tämänlaatuisen ryhmäkokoukseen. Kahvitarjoilu ja musiikkiohjelma virkistivät osaltaan kokousta.

MIESTEN PÄIVÄT JUNNILASSA

Pääsiäispyhäiksi oli kolmattakymmentä miestä tullut hengellisille keskustelupäiville Junnilaan. Raamatutunnit rakentuivat kertomaan pääsemisestä Egyptistä (II Moos. 12), haudasta (Jh. 20) ja synnistä (Hebr. 10). Jumalanpalvelukset ja seuratilaisuudet virkistivät osanottajia kauniin kevätilman ohessa. Puhujina olivat rovastit Matti A. Mustonen, Viljo Lauro, P. O. Ekko sekä asemahoitaja Väinö Kyötsönen, Mikko Kekki, Kustaa Alhonen ja Juhani Koskinen. Edellisinäkin talvina on näitä päiviä pidetty.

VALKEAT RIPPUPUVUT

Keski-Porin seurakunta on saanut lahjaksi Porin Puuvilla Oy:ltä johtaja Erkki Simeliuksen toimesta valkeaa dralon-kangasta sataa konfirmaatioalboa varten. Vanhemmat säästävät näin tavannukaisen rippupuvun kustannuksista ja kaikille tulee yhtenäinen asu.

MISSÄ ASUTTE?

Joitakin kirkkoherranvirastossa kävijöitä ihmetyttää, miksi ensiksi kysytään asiakkaan osoitetta. Tämä johtuu siitä, että Pori on jaettu alueellisesti viiteen seurakuntaan, joilla kullakin on omat kirkonkirjansa, eli perhekortit. Henkilön löytää nopeimmin perheen päämiehen kortista, jossa näkyy kunkin perheenjäsenen ensimmäinen etunimi.

Jos tapahtuu muuttoa seurakunnasta toiseen, on muuttajan siitä ilmoitettava kirkkoherranvirastoon, myös Porin alueella. Muuten esimerkiksi voi kirkollisissa vaaleissa nimi jäädä entisen seurakunnan ääniluetteloon.

KASTEET JA VIHKimiset

Keski-Porin ja Porin Teljän seurakuntien kastetoimituksia suoritetaan Hallituskatu 9 kappelissa sunnuntaisin klo 13 ja vihkimisiä klo 14. Ilmoittautumiset arkipäivinä klo 9—12 kirkkoherranvirastoon. Väinölään ja Länsi-Porin kirkkoissa kastetaan myös jumalanpalvelusten jälkeen. Muissa seurakunnissa ja muina aikoina on ajoista erikseen sovittava. Ulko-seurakuntalaisilla kummeilla tulee olla todistus omasta seurakunnastaan osoituksena oikeudesta kummina oloon.

TOEJOEN RUKOUSHUONE SEURAKUNNILLE

Porin Pikkukirkkoyhdistys on vuosikokouksessaan helmikuun 8. päivänä päättänyt lahjoittaa omistamansa Toejoen Rukoushuoneen Porin seurakunnille. Rukoushuone onkin ollut seurakunnille vuokrattuna. Lahjoituksen vastaanottaminen tulee kohdakkoin kirkkovaltuuston käsiteltäväksi.

YRJÖ ELOMAA 60-VUOTIAS

Porin katulähetys Uskon Majan hoitaja Yrjö Elomaa täytti maaliskuun 22. päivänä 60 vuotta. Suuri joukko ystäviä ja katulähetysväkeä oli kokoontunut seurakuntakotiin, missä pidettiin monia hengellisiä puheita, kitara-kuoro lauloi ja välillä nautittiin pöydän antimia. Elomaa on rakastettu vilpittömän ja rehdin luonteensa vuoksi.

Mikä kristitty minä olen — vai olenko mikään?

Itsensä tutkistelemisen on terveellistä ja menneinä aikoina siihen syvennyttiinkin yleisesti varsinkin keskiajan mystikkojen piirissä. Mutta kuka joutuu tällaiseen sisäiseen tenttiin, hän on oikeastaan Jumalan tutkittavana. Ja Raamatun sana on se peili, josta hän itseensä saa katsella. Se langettaa tuomiot ja myös vapauttaa murheellisen.

Vuosi vuodelta olemme saaneet viettää juhla-aikoja, jotka muistuttavat niistä pelastusteoista, joita Jeesus eläessään suoritti. Joulun pääsiäinen ja helluntai kertovat pyhän historian kokokohdista, kun taas kirkkovuoden juhlaton kesäaika johdattaa kristillisen elämän yksityiskysymyksiin.

Jos kysyisimme itseltämme mitä tapahtumaa pidämme suurimpana, voisi vastauksemme ilmaista, millä portaalla olemme kristittyinä.

JOULUKRISTITYJÄ ovat oikeastaan kaikki, jotka iloitsevat Jeesuksen syntymästä. Sellainen uskova on nähnyt Jumalan isänrakkauden, jossa on tarjona Vapahtajan omistaminen vaikkakin vain heikosti pien lapsen tavalla. Tämä joulukristittyjen joukko on luvultaan suurin päätellen ainakin siitä, että joulun vietto on niin yleisesti levinnyt. Mutta joulukristillisyyttä tahtoo rajoittaa vain kertavuotiseksi, vaikka laulettaisiinkin toivomusta, että joulul olisi meillä ainainen.

Joulukristillisyydessä on se etu, että sen voi omistaa lapsikin, koska Jeesuskin tuli tänne lapsena. Ja

sen ymmärtää pakanakin, jolle julistetaan Jumalan isällistä rakkautta.

PITKÄPERJANTAIHIN ovat joutuneet ne ihmiset, jotka syvät synnit ovat piirittäneet ja näyttäneet synnin palkan — kuoleman. Tälle joukolle on syntivelka tullut niin ylivoimaiseksi, että vain suurin rangaistus — kuolema voi olla seurauksena. Mutta oma kuolema ei tuottaisi sovittua enempää kuin Vanhan Testamentin härkien tai kauristen veri. Ristin juurelle saapunut syntinen käsittää, että vain jumalihminen Jeesus voi sovituksen suorittaa, sillä kuolema ei voinut pitää omiaan elämän ruhtinasta.

Pitkäperjantaidikristitty harrastaa veriteologiaa. Hänelle Kristuksen haavat ovat pakopaikka, risti ainoa toivo, veren armo oikeata vapaudusta käyttäksemme tämän ryhmän terminologiaa. Se on jo tosin monille loukkaus ja hullutus, mutta pelastetuille ilon aihe.

PÄÄSIÄISKRISTITYLLE on verinen risti jo elettyä menneisyyttä ja tilalle on avautunut ylösnousemuksen valoisa aamu. Hänelle hauta ei ole kauhistus, sillä se jää kerran hänenkin kohdallaan tyhjäksi. Jeesuksen voitossa on minunkin voiton kuolemasta. Niinkuin opetuslapsetkin saivat voiman pelkonsa jälkeen viedä ylösnousemuksen voittoa omaa ympäristönsä, niin pääsiäiskristittykin on todistava uskovainen. Hän on saanut käsittämättömän rohkeuden ja voiman

saarnata maailmalle. Pääsiäiseen kuuluu ihana ilo ja riemu. Se on Jumalan tekoa, mikä on tullut lahjaksi pelokkaalle opetuslapselle, joka on saanut arkana pälyillä.

Idän kirkkokunta on esimerkkinä pääsiäisilosta. Siellä käytetyt pääsiäismunat ovat uuden elämän symboleja, kuvana vankeudesta vapautumisesta.

HELLUNTAIKRISTITYLLE on ominaista Pyhän Hengen työn omaksuminen. Emme tarkoita sielullisesti aikaansaatuja hurmos- tai kielillä puhumisiimiä, vaan Jumalan lahjaa, joka ihmisen elämässä ilmenee Pyhän Hengen johdatuksena. Tämä Henki ei ole koskaan ristiinriidassa Raamatun sanan kanssa, vaan se on Jumalan näkymätöntä elävöittävää työtä, joka alkaa jo kasteen hetkestä ja saavuttaa huipunsa syventyneessä synnissä ja armon tuntemisessa.

Oikea helluntaikristitty kysyy aina arkana palvelijan lailla Jumalan tahtoa omassa elämässään, eikä hän koskaan ihmisvoimin ole ketään painostamassa. Hänen osuutensa jää rakkauden todistukseksi pyhitetyssä elämässä. Vain harvoille on suotu tämä armo.

Tavalliselle ihmiselle on suuri kiusaus lajitella kristittyjäkin ja lajitella heitä eri asteille. Tämä ei kuitenkaan ole meidän tehtävämme, vaan Jumalan salaisuus. Meidän ei edes tarvitse tietää, kuljettaako hän meitä joulun ja pääsiäisen kautta

Ihmisoikeudet vaarassa

Sekä Ruotsissa että meillä keskustellaan nykyään julkisesti elokuvansensuurista, taiteen vapaudesta ja kansanvallan (demokratian) vapaudesta. Eräät piirit ovat kovasti huolissaan siitä, että yleensä asetetaan rajoituksia. Kaiken pitäisi olla vapaata. Tietenkin tällaisessa asiassa on pohjalla vaatimus rahan ansaitsemisesta. Koskettakaan elokuvatuotanto nykyisin erästä maailmanlaajoihin mittasuhteisiin kasvannutta pääomien sijoitusta. Rahan saalistaminen onnistuu tietenkin parhaiten silloin, kun voidaan vedota laajojen piirien pohjimmaisii elämäntuntoihin. Ja sellainen alue on sukupuolisuus. Tilanne on kehittynyt siihen, että filmit tuottajat suorastaan kilpailevat sillä, mitä uskalletaan asettaa ihmisten katseltavaksi. Yritetään synnyttää shokki-vaikutus katselijassa ja siten houkuttella entistä suuremmat joukot luostamaan elokuvalippunsa. Taiteen nimissä vaaditaan lupaa miltei minkä tahansa näyttämiseksi kysymättä ollenkaan, mitä tämä vaikuttaa yleiseen moraaliiin ja nimenomaan kasvavaan nuorisoon.

Laajat piirit tuskin ollenkaan välittävät siitä, mitä asia pohjimmaltaan koskee. Harvat tulevat ajatelleeksi, että tässä yhä julkeammaksi kehittyvässä pelissä panoksena itse asiassa ovat ihmisen olemisemme pohjimmalliset tekijät.

helluntaihin vai pitääkö hän meitä pitkäperjantain tunnelmissa. Pääasia on, että olemme hänen käsissään. Hyvä on kuitenkin kysyä omalla kohdallaan mikä kristitty minä olen, vai olenko mikään kristitty vielä henkilökohtaisesti.

P. O. EKKO

Häveliäisyys ei suinkaan ole merkityksen osa ihmisyyttämme. Se kuuluu suorastaan persoonallisuutemme perustekijöihin. On olemassa henkisen minämme kuuluvaa häveliäisyyttä ja on olemassa sukupuolisuutemme kuuluvaa häveliäisyyttä. Vaikka sukupuolisuus on yleisintä yleisinhimillisyyttä, niin ihminen tulee tietoiseksi itsestään vain miehenä tai naisena. Jokainen rakentuu "minäksi" miehenä tai naisena. Sukupuolisuus tekee ihmisen tietoiseksi omasta itsestään, omasta "minästä". Tähän liittyy häveliäisyyden tunne. Se on kappale ihmisen persoonallisinta itsepuolustusta. Sitä voitaisiin sanoa ihmisen vastahakoisuudeksi. Tämä vastahakoisuus on eräs "minän" suojelekeino eikä kukaan, joka näitä asioita tahtoo ajatella ja ymmärtää voine sanoa, että tämä on turha suojelekeino. Se suojelee ihmistä sukupuolilientona. Vain koko persoonallisuutta vallitseva rakkaus murtaa tämän suojelemuurin tuottamatta vahinkoa asianomaiselle. Jos tämä muuri muretaan ilman rakkautta, niin ihminen tuntee itsensä loukatuksi. Tarvinneeko meidän kysyäkin, tuntevatko sukupuolisuudesta läikään ammatin tehneet ihmiset itsensä jatkuvasti alennetuiksi ihmisinä. Tämä lienee kenelle tahansa selvää. Eikä tässä asiassa tarvitse vedota edes Raamattuun, koska ihmisen itsetunnon on yleisistä yleisin ihmisyyden tunnusmerkki.

Häveliäisyys on eräs inhimillisen itsetunnon ja itsekunnioituksen perustekijöitä eikä tätä tosiasiaa pysty muuksi muuttamaan mikään taiteen eikä demokratian vapauden nimissä nostatettu huuto. Siksi pornografisia painotuotteita ja elokuvansensuuria koskeva lainsäädäntö palvelee perustavaa laatua olevia ihmisoikeuksia.

Lennart Pinomaa (KT)

KIRKKO PORISSA

Tehdasväestömme hengelliset suhteet

henkilökohtaisia ja sosiaalipäällikköjen järjestelyn varassa

Porin suuret teollisuusyhtymät ja tehtaot ovat huolehtineet myös henkilökuntansa sosiaalisesta huollosta. Saa-daksemme selville, miten tähän liittyy hengellistä toiminta-ta, on lehtemme kääntynyt ko. laitosten sosiaaliosastojen puoleen.

Outokumpu Oy:n Porin tehtait-ten sosiaalipäällikkö maisteri Ant-ti Raunio kertoi, että tehtaot ta-holta ei ole järjestetty erikoista hengellistä huoltoa henkilökun-nalle. Tehdas kyllä avustaa työ-keskus Otsolaa, joka pitää teh-taan suojissa kerhoja nuorisolle. Nämä eivät ole varsinaisesti hen-gellisiä kerhoja. Tehtaan palve-luksessa on useita henkilöitä, jot-ka aktiivisesti toimivat seurakun-nan luottamustehtävissä. Mikäli Porissa olisi erikoinen teollisuus-pappi, kuten esimerkiksi Turussa, olisi hengellinen toiminta teolli-suusväestön piirissä varmasti voi-makkaampaa.

Porin Puuvilla Oy:n sosiaali-päällikkö rouva Liisa Lauronen kertoi: "Seurakunnan kanssa yhti-seisesti on järjestetty hengellinen tilaisuus tehtaan naishenkilökun-nalle yleensä pari kertaa vuodes-sa. Säännöllistä kokouksumista useammin ei ole ollut, vaikka si-täkin toivottiin. Tehtaan joulujuh-lissa on aina ollut puhumassa seurakunnan pappi. Kesäisin on henkilökunnan lapsia Ahlaisissa kesäleirillä ja siellä on säännöllis-esti pidetty aamuhartaus. Tehdas tukee Otsolan kerhotyötä." Aikai-semmin oli naisteologin johtama raamattupiiri.

Sosiaalipäällikkö Osmo Juvela **Rauma-Repolasta** mainitsi, että täällä on tehdas niin nuori, ettei sosiaalinen huoltotyö ole vielä ha-keutunut säännöllisiin uomiinsa,

eikä näin ollen hengellistä toimin-takaan ole millään tavalla järjes-tetty. Yksityisiä henkilöitä on seu-rakunnan luottamustehtävissä ja heitä on niissä tuettu. Otsola on lähettänyt kutsuja kerhoihin ja piireihin. Tehdas on mielellään jakanut kutsut.

Rosenlew Oy:n sosiaaliosastossa todettiin, että hengellinen toimin-ta on ollut vähäistä. Noin 20 v. sitten oli tehtaan henkilökunnan lapsille pyhäkoulu käynnissä, mutta sekin loppui. Eläkeläisten kesäleirille ja joulujuhliin on pyy-detty seurakunnan pappi puhu-maan. Otsolan nuorisotyöntekijöiltä on niihin myös saatu ohjelma-apua.

Ahlström Oy:n Pihlavan teh-taan sosiaaliosastosta kerrottiin, että tehtaot taholta ei ole järjes-tetty mitään hengellistä toimintaa, eikä seurakuntaan ole tehnyt aloitetta. Otsola on järjestänyt tehtaalla kerhoja, joita tehdas on avustanut, mutta nekaan eivät ole varsinaisesti hengellisiä kerhoja.

Olisi toivottavaa, että tehtaot voisivat joskus — ehkäpä suuren kirkkojuhlien edellä — jär-jestää sopivassa tilanteessa har-taushetken osastoittain ja pyytää sinne seurakunnan papin puhu-maan. Tämä varmaan lähentäisi seurakuntaa työntekijöihin ja li-säisi yhteenkuuluvaisuutta sen jä-senten kesken samalla kun se pa-lauttaisi mieliin lähestyvät juhla-päivät.

K. Niemelä

ONNISTUNUT vartionjohtajakurssi Väinän Vartijoilla

On jo kauan ollut vireillä han-ke, että Keski-Porin seurakuntaan perustettaisiin uusi lippukunta. Tätä silmällä pitäen järjesti Väi-nän Vartijain johto vartionjohta-jakurssin viime helmikuun 11.—16. päivinä Hallitusk. 9 kololla. Koulutustilaisuuteen oli kutsuttu lähes kymmenen ulkopuolella par-tion olevaa seurakuntapolkia, jois-ta koulutetaan uuden lippukun-nan vartionjohtajia. Saman ver-ran oli myös lippukunnan omia poikia kutsuttu verestämään van-hoja ja oppimaan uutta.

Ensimmäisen kurssi-illan koit-taessa huomasimme, että pojat oli-vat innolla asiassa mukana. Kurs-sin johtaja, Martti Wäkkärä, se-losti pojille partion tarkoitusta ja toimintaa. Illan ohjelmassa oli mm. partioliikkeen organisaatio, köydet ja solmut yms.

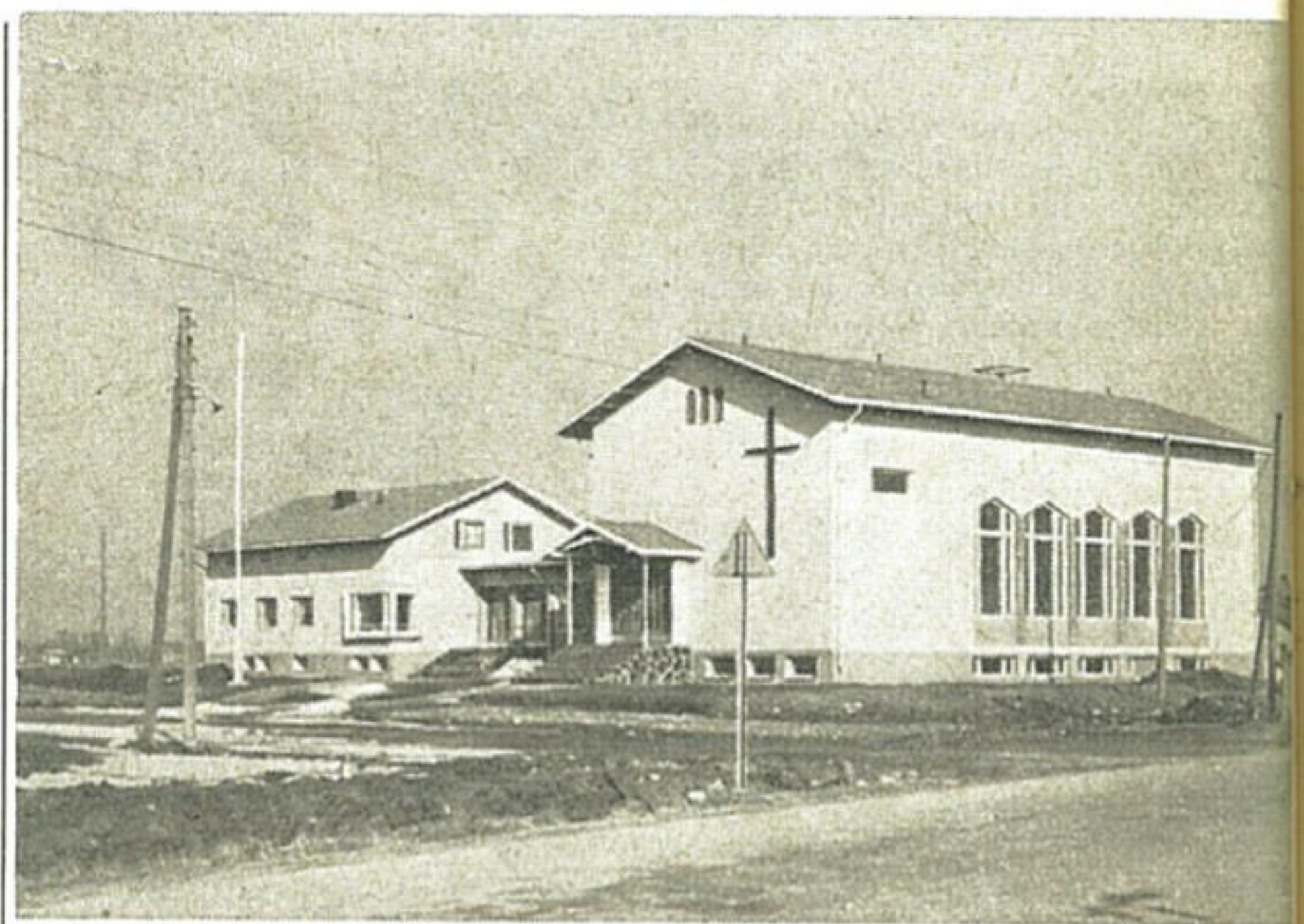
Keskiviikkona, torstaina ja per-jantaina pojat perehdyttiin parti-olakiin, johtamistaitoon, retkei-lyyn, vartion harjoitukseen yms., hauskoilla harjoituksilla opaste-ttiin poikia perehtymään "parti-onikseihin".

Lauantaina kurssilaiset johtaji-neen tekivät yöretken Rudanmaa-han. Mukaan oli otettu kaksi kym-nemen hengen "sissiteltoa" ja nii-hin kaminat. Teltojen tulua pys-tytetyiksi, ruvettiin hakemaan puita kaminoihin. Nyt joutui jo poikien taito koville kun pakkas-ta oli runsaasti viisitoista astetta ja puut märkiä ja lumisia. No, kyllä partiolainen niistä aina sel-viää. Sopiva kelo ja jo oli tuos-sa tuokiossa iloinen ja lämmitä-vä tuli kaminassa. Sunnuntain oh-jelmassa oli mm. maastoleikki, tu-tustumista maastoon, hiihtoa yms. Vastaisuudessa tällaisia kurse-ja järjestettäessä toivoisimme, et-tä poikien vanhemmat ymmärtä-sivät lastensa parasta.

KUTSUMUS

Jumala on antanut jokaiselle ihmiselle tehtävän. Tätä Juma-lan meille uskomaa tehtävää nimitetään kutsumukseksi. Kut-sumuksen uskollisella suoritta-misella palvelemme Jumalaa ja lähimmäisiämme.

Kristinoppi.

Teljän seurakunnan väliaikainen kirkko Väinölässä.

Saako Porin Teljän seurakunta oman työntekijän lähetysmaalle?

Nuoressa Teljän seurakunnassa on ollut havaittavissa ilahdutta-vaa lähetystyön harrastusta. In-nokkaiden ompeluseurojen lisäksi voidaan mainita nuorten lähetys-kerho, joka on toiminut tämän talvikauden Rautatiepuistikatu 4:ssä sekä poikien lähetyskerho SPM, jota johtaa Pentti Takala. Lähetystyössä ovat mukana myös Diakonissalaitoksen, Sairaanhoi-taajaopiston ja Hoivakodin oppilaat ja henkilökunta omissa piireis-sään.

● Teljän seurakunnan lähetys-toimikunta pääsi aloittamaan työskentelynsä tämän vuoden alus-sa. Sen tarkoituksena on järjes-tää yhteisiä "tempauksia" ja edustaa ja koota seurakuntaa lä-hetysasioissa. Huhtikuun 4. ja 5. pñä seurakunnan lähetyspiirit yh-teisvoimin järjestivät lähetysjuh-lat, joissa vierailivat pastori Ola-vi Ojanperä ja opettaja Lasse Leh-tola — molemmat Tanganjikan työssä olleita. Lauantai-iltona 4.4. oli nuorten lähetysjuhla Itäpuis-to 14:ssä ja sunnuntaina jumalan-palvelus ja ehtoollinen sekä päi-väjuhla Väinölässä. Sunnuntai-iltona juhlat jatkuivat Mikonka-tu 8:ssä.

● Seurakunnan lähetysväen piirissä on pohdittu, voisiko ja us-kaltaisiko seurakunta ottaa vas-

tataksaan "nimikkolähetin" ylläp-tämisestä jollakin työalalla. Kun Suomen Lähetysseuran laskelmien mukaan seurakunnan lähetyska-natus viime vuonna oli 3.927,41 ml olisi jo tällä summalla voitu vas-tata yhden lähetin palkasta. Te-dellinen lähetyskannatus seure-kunnassa on varmaan melkoista suurempi, sillä monet ompeluseu-rat ja yksityiset ovat tilittäneet varoja lähetysseuralle ilmoitta-matta mihin seurakuntaan kuulu-vat. Vastaisuudessa olisi hyvä muistaa tämä pieni seikka, joka auttaa saamaan oikean kuvan yleisilanteesta. Porin Teljän suu-risella seurakunnalla ei pitäisi olla vaikeuksia ylläpitää vaikka-pa useampiakin lähetettä lähetys-mailla varsinkaan sen jälkeen kun uusi kirkkolaki astuu voimaan. Sen nojallahan saadaan käyttää myös seurakunnan veroina saatuja tuloja suoranaisesti lähetystyö-hön.

Jos seurakunta ottaa huolek-seen oman lähetin "lähettämisen", pääsemme lähemmäksi sitä tilan-netta, jota voidaan pitää lähetys-työlle ihanteellisena. Lähetystyö-tähän tekevät Suomen kristityt, siis seurakuntalaiset, eikä vain jokin asiaa harrastava yhdistys. Siksi pitäisi seurakuntalaisten yh-dessä myös voida kantaa työstä vastuuta.

S. Kjellberg

Työvuoron päättyessä täyttyy Kekemäenjoen silta kotiin palaavista tehtaalaisista.

KEVÄISIÄ JUHLIA

12. 4. Radiojumalanpalvelus, rov. Matti A. Mustonen.
12. 4. Ruotsinkielinen jumalanpal-velus, past. R. Karlsson.
12. 4. Kristill. Työläisnuorisoliiton Porin osaston 50-vuotisjuhla, Mikonkatu 8.
19. 4. NNKY:n naistenpäivä Kes-ki-Porin kirkossa.
- 20.—26. 4. Karmel-yhdistyksen raamattupäivät Itäpuisto 14. Ai-nokaija Kaakinen ja Eva Väisänen.
26. 4. Herättäjäseuroja Keski-Po-rissa, teol. tri Jussi Kuop-pala.
3. 5. Evankelioimistyon liiton ke-vätjuhla ja radiojumalanpal-velus, tri Uuras Saarnivaara.
5. 5. Rovastikunnan lähetystyön-tekijäin ja luottamusmiesten kokous Itäpuisto 14.
7. 5. Ruots. jumalanpalvelus.
- 13.—18. 5. Lähetys- ja evank.viikko Keski-Porin kirkossa, tuomio-rov. O. Paarma, past. O. Ojanperä, past. Matti Kopo-nen ym.
17. 5. Radiojumalanpalvelus Keski-Porin kirkosta.
24. 5. Tervetuliaisjuhla Keski-Po-rin seurakuntaan muutta-neille Itäpuisto 14.

PORIN DIAKONISSAT

Seurakuntasisarten tehtävänä on vaikeuksiin joutuneiden lähim-mäisten henkilökohtainen autta-minen ja palveleminen maksutta. Porin seurakunnissa toimivat seu-raavat diakonissat:

KESKI-PORISSA

Mäkelä, Aili, Yrjönkatu 10 D. Klo 11—12.30 puhelin 18 398.
Heinilä, Vilma, Ruosniemi. Klo 8—10, puhelin 20 084.

PORIN TELJÄSSÄ

Eskola, Taimi. Väinölän seu-rakuntatalo. Klo 11—12.30, pu-helin 12 907.
Ilomäki, Mervi. Malminkatu 7. Klo 11—12.30, puhelin 12 702.

LÄNSI-PORISSA

Ylijoki, Helmi. Liikaistentie 28. Klo 8—10, puhelin 16 701.

PIHLAVASSA

Sahakari, Maija-Liisa. Pih-lava. Klo 9—10, puhelin 85 241.

REPOSAARELLA

Lehtola, Liisa. Merimiehen-katu 1. Klo 8—9, puhelin 84 034.

AISTIVIALLISTEN SISAR

Hokkanen, Elvi. Tuomarin-katu 16. Klo 8—9, ke. myös klo 17.30—18.30, puhelin 16 202.

PORIN SEURAKUNTIEN

RIPPIKOULULEIRIT

REPOSAAREN JUNNILASSA kesällä 1964

I leiri ajalla 1. 6.—14. 6.

II leiri ajalla 17. 8.—30. 8.

Molemmille leireille otetaan ensisijaisesti Porin seurakuntien jä-seniä sekä tyttöjä että poikia, jotka viimeistään rippikoulun ai-kana täyttävät 15 vuotta. Mutta jos paikkoja jää, voidaan ne täyt-tää Porin ulkopuolelta.

Osanottomaksu, johon sisältyy täysi yöpito, on Porin seura-kuntien jäseniltä 55,—, ja ulkopuolisilta 60,— markkaa.

Ilmoittautumiset 20. toukokuuta mennessä nuorisotoimistoon, Itäpuisto 14, puh. 14 992. Avoinna arkisin klo 11.30—12.30.

KIRKKOHERRANVIRASTOT

Avoinna arkisin klo 9—12, perjant. lisäksi klo 16—17.

Keski-Pori Hallituskatu 9, puh. 12 201.

Porin Teljä Hallituskatu 9, puh. 16 244.

Länsi-Pori Liikastentie 28, puh. 17 671.

Pihlava Pihlavan kirkolla, puh. 85 071.

Reposaari. Reposaarella Merimiehenkatu 1, tiist., torst., lauant. klo 9—11, lauant. myös klo 17—18, puh. 84 023.

TALOUSTOIMISTO

Länt. Raatihuoneenk. 3, arkisin klo 9—12, perj. myös klo 16—17, puh. 12 784.

DIAKONIATOIMISTO

Itäpuisto 14 piharakennus, arkisin klo 9—11.30, puh. 14 107.

NUORISOTOIMISTO

Itäpuisto 14 pihan puolella, arkisin klo 11.30—12.30, puh. 14 992.

HAUTAUSMAATOIMISTO

Uudessa siunauskappelissa, arkisin klo 9—11, puh. 14 319.

Yli 40 vuotta hautauspalvelua

Rantasen
HAUTAUS-TOIMISTO
PORI. ITÄPUISTO 12 PUH. 12701

Suurin — Suosituin
Kuljetukset autoillamme
kaikkialle

PORIN KIRKKOSANOMAT

Julkaisija Porin Seurakunnat
Jaetaan postitse Porin seura-kuntien talouksiin

Päätoimittaja: rov. Matti A. Mustonen, Hallituskatu 9. Puh. klo 10—12 12408, muulloin 12525.

Toimitussihteeri: rov. P. O. Ekko, Hallituskatu 9. Puh. klo 9—12 12201, muulloin 13631.

Toimituskunta: rov. Viljo Lauro, past. Tapani Pietilä, teol. kand. Liisa Syrjä, opett. Kalervo Niemelä.

Toimitus ja konttori: Pori, Hallituskatu 9. Puh. klo 9—12 12201. Pankki: Pohjoismaiden Yhdyspankki, Pori.

Ilmoitushinnat: 30 p. pals-tamillimetritä, värilliset eri sopimuksen mukaan.

Tilaushinta: 1 vuosikerta kotimaahan 3:—, ulko-maille 5:—.

Kirjapaino: Satakunnan Kirjateollisuus Oy.

Porissa 1964

Satakunnan Kirjateollisuus Oy